

Finlandia-palkintotilaisuus 30.11.2022

Lasten- ja nuortenkirjallisuuden Finlandia-voittaja Sofia ja Amanda Chanfreau'n puhe

Tack så jättemycket! Vi är såklart helt överväldigade, och så otroligt glada att få vara här.

När jag började skriva den här boken gjorde jag det för min egen skull. Som alla som känner mig vet, så är jag både känslig, barnslig och älskar djur - det var därför inte speciellt långsökt att börja skriva om ett känsligt barn som hanterade det som hände i livet genom att föreställa sig en massa djur runtom sig.

Sedan boken kom ut och fick egna vingar har vi fått höra om folk som känt igen sig när de läst den - några som har barn som haft svårt att prata om känslor, men som fått en ny vokabulär i form av skedlurkar och frydtemblor. Eller vuxna som kanske fortfarande känner sig som känsliga barn, som gärna vill ha en snabeltandad rumpling tatuerad på armen eller själva lever i det suddiga gränlandet mellan fantasi och verklighet som bokens huvudkaraktär Vega gör.

Det är fantastiskt att något som man skapar för sig själv, ur sin egen synvinkel, alltid kan resonera hos andra - det är väl bevis på att vi människor är ganska lika trots allt.

--

Att illustrera Giraffens Hjärta har för mig varit ett lustprojekt från början till slut. Dels för att den är skriven av min syster förstås, och dels för att bilderna fått komma direkt från hjärtat. Sofia och jag behöver sällan förklara våra visioner för varandra, för vi vet redan. Kanske det faktum att vi varit barn ihop har lett till att vi även som barnsliga vuxna förstår varann så bra?

Jag vill därför börja med att tacka min syster. Det är det naturligaste i världen att få rita av dina tankar!

Vi vill också tacka alla de andra fantastiska författarna och illustratörerna som också var nominerade till det här priset; tack till Finlandiajuryn - och såklart trettiotusen tack till Ernest Lawson som tydligen gillade vår bok!

Även enorma tack till alla på vårt förlag Schildts & Söderströms och Kustantamo, och speciellt vår redaktör Karin Berglund som varit helt fantastisk!

--

Ett jättestort tack till våra familjer, och jag vill såklart också passa på att tacka Amanda, som ritar så fint att klockorna stannar.

Tack till alla djur som finns och inte finns för att ni bidrar med så bra content – Och sist men inte minst: ett ovanligt stort tack till alla giraffer, för att jag så flitigt fått använda era hjärtan som metaforer i den här berättelsen!